

Duben

Divadelní zpravodaj >>> 107. sezóna 2016/2017

VÝHLED NA PŘÍŠTÍ DIVADELNÍ SEZÓNU

TŘIKRÁT ŽIVOT SE ČTYŘMI HERCI V SEDMI OTÁZKÁCH

PETRA JANEČKOVÁ A MILAN NĚMEC – ZASE SPOLU!

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
 I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Duben

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	1.	19:00	REPREZENTAČNÍ PLES MĚSTA PARDUBICE			
			K poslechu a tanci hraje PIRATE SWING Band J. Ševčíka, vystoupí P. Kotvald a další.			
ÚTERÝ	4.	19:00	D. Große Boymann – T. Kahry / VRABČÁK A ANDĚL			Q
			Hudební drama pohrávajících si s osudy E. Piaf a M. Dietrich. Hrají M. Sedláčková, K. Ptáčková a další. Režie S. Moša a I. Ondříček. Městské divadlo Brno			
STŘEDA	5.	17:30	KONEC MASOPUSTU	KONEC 19:55	21. REPRÍZA	S
ČTVRTEK	6.	17:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 19:15	25. REPRÍZA	L
PÁTEK	7.	9:30	B. Stoker – P. Stebbings – P. Smith / DRACULA			ŠK
			Zcela moderní pojetí mýtu o upírech. Režie P. Stebbings. TNT Theatre Britain			
		12:30	DRACULA			ŠK
		19:00	V. Megre – G. Filippi / ANASTASIA			
			Benefiční představení Národní rady osob se zdravotním postižením ČR. Nevšední příběh lásky lidí dvou světů. Hrají G. Filippi a M. Kubec. Léčivé divadlo Gabriely Filippi, Praha			
SOBOTA	8.	18:00	KISS ME, KATE		4. REPRÍZA	G
NEDĚLE	9.	15:00	J. Jelínek / KOCOUR V BOTÁCH			P_N
			Moderní pohádka s živou kapelou. Režie J. Jelínek. Divadlo rozmanitostí, Most			
PONDĚLÍ	10.	8:30	KOCOUR V BOTÁCH			ŠK
		10:30	KOCOUR V BOTÁCH			ŠK
		17:00	KOCOUR V BOTÁCH			P_P
ÚTERÝ	11.	10:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 12:35	19. REPRÍZA	ŠK
		19:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 21:35	20. REPRÍZA	K
STŘEDA	12.	10:00	V. Kracík – J. Trnka / KABARET NAHATÝ SHAKESPEARE			ŠK
			Pět Shakespearových tragédií v jedné komedii. Režie J. Trnka. Divadlo Tramtarie, Olomouc			

STŘEDA	12.	19:00	J. Borgeson – A. Long – D. Singer SHAKESPEARE VE 120 MINUTÁCH		B
			Bláznivá revue různých hudebních žánrů jako pocta velkému dramatikovi. Hrají K. Frydecká, A. Bazalová a A. Petráš. Režie T. Karpianus. Městské divadlo Mladá Boleslav		
ČTVRTEK	13.	18:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KONEC 20:25 34. REPRÍZA	ZADÁNO
PÁTEK	14.	19:00	KISS ME, KATE	5. REPRÍZA	H
SOBOTA	15.	18:00	TŘIKRÁT ŽIVOT	KONEC 20:10 7. REPRÍZA	T
ÚTERÝ	18.	19:00	G. Verdi / LA TRAVIATA		
			Režie M. Otava. Divadlo F. X. Šaldy, Liberec / Pardubické hudební jaro 2017		
STŘEDA	19.	8:30	V. Peřina – M. Tichý / HODINA KOMENSKÉHO		ŠK
			Život Učitele národů s nadhledem a nadsázkou. Režie M. Tichý. Divadlo loutek Ostrava		
		10:30	HODINA KOMENSKÉHO		ŠK
		18:00	OTHELLO	KONEC 20:30 17. REPRÍZA	Z
ČTVRTEK	20.	10:00	KISS ME, KATE	6. REPRÍZA	D
		19:00	TŘIKRÁT ŽIVOT	KONEC 21:10 8. REPRÍZA	R
PÁTEK	21.	8:30	M. Komárková – O. Kovář / ELIŠKA KATEŘINA SMIŘICKÁ		ŠK
			Muzikál na téma skutečné historické postavy. Režie E. Březinová. ZUŠ J. B. Foerstera Jičín		
		10:30	ELIŠKA KATEŘINA SMIŘICKÁ		ŠK
		19:00	DAVID DEYL – MELODIE MÉHO SRDCE: MUZIKÁL		
			Nový koncertní program oblíbeného zpěváka za doprovodu Epoque Quartet.		
SOBOTA	22.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KONEC 21:25 35. REPRÍZA	
PONDĚLÍ	24.	10:00	A. Jirásek / LUCERNA		ŠK
			Příběh o lidské odvaze a síle lásky. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	KONEC 21:00 15. REPRÍZA	M
ÚTERÝ	25.	19:00	M. Frayn / BEZ ROUCHA		ZADÁNO
			Divadlo Bez zábradlí, Praha		
STŘEDA	26.	18:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 20:35 22. REPRÍZA	N
ČTVRTEK	27.	17:30	R. Cooney / RODINA JE ZÁKLAD STÁTU		ZADÁNO
			Divadlo Palace, Praha		
SOBOTA	29.	19:00	T. Williams / SKLENĚNÝ ZVĚŘINEC		
			Život opuštěné matky, jejího syna a dcery s humorem i dojetím. Hrají S. Stašová, J. Nosek, K. Trnková, K. Heřmánek ml. a další. Režie a úprava V. Strnisko. Agentura Harlekýn, Praha		
NEDĚLE	30.	19:00	A. Chačaturjan / SPARTAKUS		
			Balet z římských dějin. Režie J. Pokorný. Divadlo J. K. Tyla, Plzeň / Pardubické hudební jaro 2017		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	3.	9:00	TISÍCE LET HUDBY	→	KONEC 9:50	7. REPRÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	→	KONEC 11:20	8. REPRÍZA	ŠK
ÚTERÝ	4.	9:00	TISÍCE LET HUDBY	→	KONEC 9:50	9. REPRÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	→	KONEC 11:20	10. REPRÍZA	ŠK
ČTVRTEK	6.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	→	KONEC 11:10	32. REPRÍZA	ŠK
		19:00	OD ČERNÉHO BLUES K BÍLÉMU ROCKU				🔗 str. 24
Koncert kapel Vejfun a Simulantenbande. Pardubický bigbeat včera a dnes							
NEDĚLE	9.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ		KONEC 21:10	14. REPRÍZA	E2 + H2
PONDĚLÍ	10.	9:00	TISÍCE LET HUDBY	→	KONEC 9:50	11. REPRÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	→	KONEC 11:20	12. REPRÍZA	ŠK
		19:00	JEPTIŠKY		KONEC 21:20	68. REPRÍZA	
STŘEDA	12.	8:30	T. Renberg / MUŽ, KTERÝ MILOVAL YNGVEHO				ŠK
		3D verze románu o dospívání. Účinkují J. Zedníček, J. Ressler a M. Lánská. LiStOVání					
		10:30	MUŽ, KTERÝ MILOVAL YNGVEHO				ŠK
SOBOTA	15.	18:00	SEXY PRÁDLA	→	KONEC 19:00	31. REPRÍZA	U2
ÚTERÝ	18.	19:00	VEČER SVĚTOVÝCH MUZIKÁLŮ				
J. Kříž, M. Křížová a O. Kříž s tím nejlepším z českého i světového muzikálu.							
STŘEDA	19.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL		KONEC 20:40	20. REPRÍZA	
ČTVRTEK	20.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	🔗 str. 18–19	KONEC 21:45	140. REPRÍZA	
SOBOTA	22.	15:00	J. Sypal / O VENDULCE A VITOUŠKOVI				
Pohádkový příběh velké lásky. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK							
NEDĚLE	23.	15:00	J. Středa – M. Táborský				
		JAK JENÍČKA A MAŘENKU NAVŠTĚVUJÍ POHÁDKY					
Tři pohádky v jedné. Režie M. Táborský. Anima Candida, Praha							
		17:00	JAK JENÍČKA A MAŘENKU NAVŠTĚVUJÍ POHÁDKY				
PONDĚLÍ	24.	8:30	JAK JENÍČKA A MAŘENKU NAVŠTĚVUJÍ POHÁDKY				ŠK
		10:30	JAK JENÍČKA A MAŘENKU NAVŠTĚVUJÍ POHÁDKY				ŠK
ÚTERÝ	25.	19:00	D. Zbytovská / ČTENÍ KE KAFI				
Pár pohledů na obyčejný život. Čtou D. Zbytovská, B. Seidlová a N. Zbytovská. MALÉhRY, Brno							
STŘEDA	26.	18:00	SEXY PRÁDLA	→	KONEC 19:00	32. REPRÍZA	X2
ČTVRTEK	27.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL		KONEC 20:40	21. REPRÍZA	C2

Y. Reza / TŘIKRÁT ŽIVOT **str. 10–13**

Groteskně konverzační komedie o úskalích manželství a vědecké kariéry. Tři podoby jednoho zpackaného večera dvou manželských párů. Hrají J. Janoušková, M. Sikorová, J. Kalužný a J. Pejchal. Režie M. Schejbal.

U. Hub / TUČŇÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klaunádě o třech tučňácích. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špiner. Režie M. Pecko.

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch neabsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

J. Topol / KONEC MASOPUSTU

Básnické drama odehrávající se v době dokončování kolektivizace vesnic. V hlavních rolích M. Mejzlík, M. Němec, P. Borovec, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie B. Rychlík.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Macková a J. Láska. Režie P. Novotný.

J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála **str. 7**
 LIMONÁDOVÝ JOE

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. I u nás má Limonádový Joe přesnou mušku, zářivý úsměv a krásný hlas tenora. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská
JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá vysoká politika. Dlouholetý opoziční politik Hans Hacker se po nástupu na ministerstvo snaží zbavit přebujelé administrativy... V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY

Od pravěku k renesanci s J. Ondruškovou, M. Mejzlíkem a muzikanty Komorní filharmonie Pce. Režie M. Čechová.

M. Ríml / SEXY PRÁDLO

Laskavá komedie o manželství. Alice a Henry spolu žijí pětadvacet let. Jiskra v jejich manželském krbu skomírá. Alice se s tím nechce smířit, a proto zakoupí knihu Sex pro trumbery a naplánuje víkend v luxusním hotelu... Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal.

B. a S. Spewackovi **str. 15–17, 22–23**
C. Porter / KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu, jehož děj se odehrává v provinčním divadle v Baltimoru 40. let minulého století. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

M. von Mayenburg / ŽIVÝ OBRAZ

Jedovatá groteska o přepracovaném manželském páru, jehož problémy má vyřešit angažmá uklízečky. Hrají P. Janečková, L. Špiner, J. Ondrušková, P. Borovec a O. Kraus j. h. Režie D. Šiktanc.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec. Režie P. Novotný.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer
V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelítostná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před hrozbou války i námi samotnými. V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc.

W. Shakespeare / OTHELLO

Strhující příběh vášní, ve kterém dávbelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. V hlavních rolích M. Němec, V. Macková a L. Špiner. Režie P. Kracík.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková.

VČD V DUBNU NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	4.	17:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	HRADEC KRÁLOVÉ (KLICPEROVO DIVADLO)
PÁTEK	7.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)
STŘEDA	12.	10:00	KONEC MASOPUSTU	ČESKÁ TŘEBOVÁ
		19:00	KONEC MASOPUSTU	ČESKÁ TŘEBOVÁ
ÚTERÝ	18.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	MLADÁ BOLESLAV
PÁTEK	21.	19:00	BÍLÁ NEMOC	KOLÍN
ÚTERÝ	25.	19:00	KONEC MASOPUSTU	NOVÝ BYDŽOV
ČTVRTEK	27.	19:30	OTHELLO	ÚSTÍ NAD ORLICÍ

HK

PŘIPRAVUJEME NA KVĚTEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	12.	19:00	KISS ME, KATE
ÚTERÝ	23.	19:00	LHÁŘI

VSTUPENKY
JIŽ V PRODEJI!

DERNIÉRA

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	2.	19:00	YVONNE SANCHEZ & PEDRO TAGLIANI	Koncert polsko-kubánské jazzové zpěvačky za doprovodu virtuózního brazilského kytaristy.
STŘEDA	10.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	
NEDĚLE	14.	15:00	V. Kracík / POHÁDKY O MAŠINKÁCH	Veselé vyprávění o mašinkách. Režie V. Kracík. Divadlo Tramtarie, Olomouc
		17:00	POHÁDKY O MAŠINKÁCH	
ČTVRTEK	18.	19:00	SEXY PRÁDLO	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAŽENA

KUNĚTICKÁ HORA LÁKÁ NEJEN NA DIVADLO, ALE I NA KONCERTY

Vstupenky na naše pleněrová představení na letní scéně pod hradem pomalu mizí. Letos zde sice neuvedeme žádnou novinku, ale i reprízované tituly si v tomto magickém prostoru stále nacházejí své diváky. Po třech letech „kunětického“ uvádění se zde s publikem rozloučí neochvějný strážce zákona s podmanivým hlasem tenora a milovník Kolaloky – Josef Pejchal alias **LIMONÁDOVÝ JOE**. Termíny představení jsou naplánovány na **25., 26. a 27. května a 1., 2. a 3. června** od 20.30 hodin.

Výpravná rodná pohádka **KRÁSKA A ZVÍŘE** s Veronikou Mackovou a Josefem Láskou v titulních rolích je na Kunětické hoře již téměř vyprodaná, proto jsme přidali ještě dvě nedělní reprízy **18. června a 2. července** opět od 20.30 hodin, na které je ještě šance získat místa.

Z důvodu velkého zájmu o představení pod širým nebem však stále uvažujeme o navýšení kapacity letního amfiteátru. Pokud budou naše plány technicky realizovatelné a projdou všemi normami, možná ještě letos uvolníme další vstupenky do prodeje!

Vedle našich titulů na vyhlídce Kunětické hory uvedeme ještě dva koncerty – v úterý **20. června** od 20.00 hodin zde vystoupí oblíbená kapela **BUTY** mísící množství hudebních stylů (rock, folk, folklor různých etnik, country, jazz reggae a další) s nápaditými a vtipnými texty a ve středu **21. června** rovněž od 20.00 hodin již legendární uskupení sourozenců Ulrychových **JAVORY**. Dětského diváka zde v sobotu **24. června** od 16.00 hodin potěší herci litvínovského Docela velkého divadla humornou pohádkou plnou písniček **ZAČAROVANÝ LES** pojednávající o jednom kdysi krásném lese, který se díky lidem mění na ošklivý a nevlídný. Naštěstí v něm ale žijí zvířátka a ta si svůj les vzít nedají! Zvlášť když jim v tom pomáhají dva pohádkoví draci – Žofka a Ludva.

Pokud máte rádi jedinečná představení pod hvězdami, nenechte si letošní léto na Kunětické hoře ujít, vstupenky jsou již v prodeji buď v předprodeji za divadlem, v Informačním centru pod Zelenou bránou, nebo on-line v programu na www.vcd.cz.

Přejeme příjemnou zábavu a hlavně bez deště! RaS

J. PEJCHAL JAKO LIMONÁDOVÝ JOE NA KUNĚTICKÉ HOŘE, FOTO J. FAUKNER

VÝHLED NA PŘÍŠTÍ DIVADELNÍ SEZÓNU

Ještě než světlo světa posvítí na čerstvě vytištěné katalogy s nabídkou předplatného na příští divadelní sezónu, seznámíme vás alespoň stručně s tituly, které nás v ní čekají a snad neminou...

Na velké scéně Městského divadla se vás chystá bavit svižná komedie **Z POSTELE DO POSTELE** s podtitulem Zmatky sobotní noci. Potkáme v ní čtyři manželské páry, které chtějí strávit klidný večer. Jenže klid do situační komedie vůbec nepatří a brilantní anglický autor Alan Ayckbourn ho svým postavám nedopřál ani na chvíli. Název této hry vzbuzuje lechtivé naděje, ale nenechte se zmást, její postavy mají co dělat, aby si v závěru těžké sobotní noci obhájily postel (ne vždy svou) aspoň k nepříliš klidnému spánku. Režírovat bude Zdeněk Dušek, který pardubické publikum svými komedii rozesmál už mnohokrát.

Vážná témata přinese česká (dokonce východočeská) klasika, **KALIBŮV ZLOČIN**. Tvůrci jevištní adaptace stejnojmenného románu K. V. Raisa dali budoucí inscenaci podtitul Podkrkonošský thriller a charakterizují ji jako „vesnické drama o tom, jak se ryze dobrosrdečný a mírumilovný člověk může stát obětí i vrahem“. Titulní hrdina, starý mládenec, vmanipulovaný do sňatku s mnohem mladší ženou, se stane terčem intrik, pomluv a psychického týrání a jeho zdeptaná mysl se vymkne kontrole. Dávný Raisův příběh překvapuje svou nadčasovostí, ba dokonce aktualitostí. Režisér Břetislav Rychlík se ve Východočeském divadle představil mimořádně citlivou a působivou inscenací Konce masopustu. Ke Kalibovu zločinu přizval „hrdišťanského“ skladatele Jiřího Pavlicu.

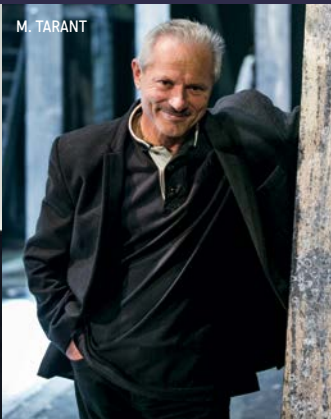
Ke 100. výročí konce první světové války a vzniku Československé republiky chystáme inscenaci **TANČÍRNA** na motivy slavného stejnojmenného filmu (v originálu Le Bal), který zprostředkovává divákovi intenzivní pocit míjející historie a času, ve kterém se prolíná malý osobní život pravidelných návštěvníků jedné pařížské předměstské tančírny s během velkých dějin... pomocí syntézy hudby, tance, pantomimy, masek a kostýmů. Českého divadelního ztvárnění se tento námět (původně také divadelní) dočká již poněkoličká a jeho podoba je vždy dílem konkrétních inscenátorů. Naše inscenace začne vznikem Československa. Euforii postupně vystřídá strach z fašismu, válka a kolaborace, diktatura proletariátu, uvolněná šedesátá léta a éra hippies, normalizace, sametová revoluce, aktuální dění... To vše s dobovou hudbou, v režii Petra Novotného a v herecky tanečnickém provedení našich herců.

KVÍTEK Z HORRORU je muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravé květině. Americká „Adéla“, kterou vypěstuje Seymour, naivní zaměstnanec zapadlého květinářství ohroženého krachem, přitáhne pozornost zákazníků i médií a obchůdek je zachráněn. Jenže pozoruhodná rostlina si žádá krvavé oběti, stane se hrozbou lidstva, a mimo jiné má chuť také na Seymourovu vyvolenou dívku. Autor libreta Howard Ashman a skladatel hudby Alan Menken napsali muzikál s původním názvem Malý kráček hrůz podle amerického filmu z roku 1960.

P. GAZDÍK

M. TARANT

R. LIPUS

M. PECKO

Z. DUŠEK

Jimi upravený a skvělými rokenrolovými hity oživený příběh bude v Pardubicích inscenovat režisér špičkových muzikálů Petr Gazdík.

Do luxusního apartmá v hotelu na pobřeží severního Atlantiku nás zavede milostný thriller **AŽ NA VĚKY** v režii Radovana Lipuse, jenž v Pardubicích působivě zpracoval Schnitzlerovu hru Duše – krajina širá. Mladíci novomanžel Edie a Irene tam přijíždějí strávit líbáňky. Jsou opojení láskou, mladistvým nadšením a společnými životními plány. Oba jsou z nutných poměrů a žasnou nad luxusně vybaveným apartmá, které jim za trochu záhadných okolností zaplatil Irenin otec. Co tomuto šťastnému páru dají a vezmou další dvě čtvrtstoletí životních výher i nezdarů a ztratí se postupně odhaluje v průběhu dvou jejich návratů na místo romantické svatební noci, kterou nepatrně zkomplikoval pouze Irenin strach z předčasného otěhotnění.

Na Kunětické hoře budete moci v létě 2018 (a později jako obvykle i v Městském divadle) vidět bláznivě pohádkovou veselohru o lásce, zášti, touze po moci, chamtivosti a jiném lidském dychtění **KRÁL JELENEM**, jejímž autorem je barokní italský mistr Carlo Gozzi.

V jeho komedii se děj divy: Veliký mág a astrolog Durandarte se promění v papouška... Mladý král počtí důvěrou svého prvního ministra a pak je z toho jelen... Několik srdcí se zlomí láskou... Prozradí se dvě velemagická tajemství... Z koule na noze nevinného trestance se stane pečený bažant, ze staré (ne)panny

krasavice k nakousnutí. A ještě mnoho dalších divů bude inscenovat režijní mág Marián Pecko.

Malá scéna ve dvoře se v příští sezóně rozezní klasickou hudbou. V komorní hře **COMMEDIA FINITA** české dramaticky Viktorie Hradské vzpomínají na slavnou operní divu Emu Destinovou čtyři ženy, jež část svého života strávily v její blízkosti: učitelka hudby, která jí záviděla úspěch, nevzdělaná uklízečka, placená společníce, která ji soustavně okrádala a ponižovala, a žárlivá komorná. Hra s ironií, nadhledem i humorem vypovídá nejen o slavné pěvkyni a zúčastněných ženách, ale také o české malosti, která neodpouští úspěch. A v inscenaci režiséra Petra Novotného, podbarvené bájným sopranem božské Emy, zbledne závisť.

Druhá komorní hra **MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ**

CHVÍLE nám přiblíží dva velikány hudebního baroka Johanna Sebastiana Bacha a Georga Friedricha Händela, skladatele stejné národnosti a stejného věku, avšak velice rozdílných povah a nejen jimi daných možností. První z nich se po celý život těžce protloukal jako hudebník v různých službách a slavným skladatelem se stal až léta po smrti, druhý proslul svými operami a oratorii napříč Evropou už v aktivním věku. Nikdy se spolu nesetkali. Hra hudebně vzdělaného německého dramatika Paula Barze líčí, jak by jejich setkání mohlo probíhat. V režii Michaela Taranta a s živými koncertními vstupy bude mít ve Východočeském divadle českou premiéru. JaP

P. NOVOTNÝ

B. RYCHLÍK

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Příchod jara jsme s prvními rozkvetlými sněženkami oslavili již 4. března premiérou vztahové konverzační komedie **TRÍKRÁT ŽIVOT** z pera oceňované francouzské spisovatelky a dramatičky Yasmíny Rezy. S komediální hrou o úskalích manželství a vědecké kariéry se do Pardubic už potřetí vrátil režisér Milan Schejbal, jenž si ke spolupráci tentokrát přizval Jindru Janouškovou, Jiřího Kalužného, Martinu Sikorovou a Josefa Pejchala. Premiéra je úspěšně za námi a nyní se můžete přijít podívat i vy, co se může stát, když návštěva, na které vám skutečně záleží, dorazí o den dříve, než jste ji čekali. To vše ve třech podobách, které vás nejen pobaví, ale i přimějou k zamyšlení...

RaS

JIŘÍ KALUŽNÝ JAKO HUBERT FINIDORI A MARTINA SIKOROVÁ COBY SOŇA, FOTO IVO MIČKAL

JIRKA KALUŽNÝ, MARTINA SIKOROVÁ, JINDRA JANOUŠKOVÁ A PEPA PEJCHAL NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVAČCE.

PRVNÍ GRATULACI PŘIJAL JIRKA KALUŽNÝ JEŠTĚ NA JEVIŠTI OD ČLOVĚKA NEJPOVOLANĚJŠÍHO, REŽISÉRA HRY MILANA SCHEJBALA.

ZE SPOKOJENÉHO VÝRAZU TVÁŘE PEPY PEJCHALA LZE VYČÍST, ŽE PŘIPOMÍNKY REŽISÉRA PO PREMIÉRE BYLY JEN POZITIVNÍ.

JINDRA JANOUŠKOVÁ SE VE FOYER SEŠLA S KOLEGOU Z KLICPEROVA DIVADLA FRANTIŠKEM STAŇKEM, S NÍMŽ PŘED LETY HRÁLA PŘI JEHO PARDUBICKÉM ZÁSKOKU VE HŘE ÚKLADY A LÁSKA.

PŘED SVÝMI OBRAZY SE NEJEN O NICH BAVILA MALÍŘKA LUCIE STAŇKOVÁ (VLEVO), JEJÍ VÝSTAVA BYLA PŘED PREMIÉROU ZAHÁJENA.

MARTINA SIKOROVÁ MĚLA NA PREMIÉRE PODPORU V PODOBĚ MAMINKY A KAMARÁDKY.
FOTO JÍŘÍ SEJKORA

TŘIKRÁT ŽIVOT

SE ČTYŘMI HERCI V SEDMI OTÁZKÁCH

J. PEJCHAL, J. KALUŽNÝ, J. JANOUSHKOVÁ A M. SIKOROVÁ, FOTO I. MIČKAL

Ve francouzské groteskně konverzační komedii **TŘIKRÁT ŽIVOT** jsou role pro čtyři herce a všechny jsou hlavní. Jak jejich nositelé smýšlejí o tématech, která ve hře probírají jejich postavy? (Pokud tuto otázku pokládáte za první, tak vám jich vyjde výsledně osm!)

Co byste dělali, kdyby k vám uctívání hosté přišli na večeři o den dřív?

Jindra Janoušková (Ines): Je to nepříjemné, ale u nás by nebyl problém něco uvařit, protože zásob máme hodně. Problém by byl s úklidem. Stále mám někde rozložené papíry, knihy a noviny.

Martina Sikorová (Soňa): Ty jo... asi bych objednala nějaké jídlo po telefonu... jídlo se vyřešit dá... Mě spíš fascinuje, že mají tak uklízeno, že můžou uvítat vážené hosty i o den dřív... Já bych asi nejdříve šla umýt záchod. (SMÍCH)

Pepík Pejchal (Henri): Jak se hezky staročesky říká – Host do domu, Bůh do domu. Dělali bychom tedy první poslední, aby to bylo pro všechny zúčastněné co možná nejlepší možné setkání.

Jirka Kalužný (Hubert): Mocným hlasem bych zvolal „Jémine!“ Nebo něco podobně šťavnatého.

Hovoříme-li o večeři, jaký byste (bez ohledu na nápady hostitelů z naší komedie) zvolili předkrm?

Jindra: Lososový koláč. Mám výborný recept od Hanky ze Švédska. Nebo jenom toustík s lososem. Máme moc rádi ryby. Nebo jednoduché kaviárové vejce.

Martina: Předkrmy se v mé domácnosti nepodávají, je to chyba?

Pepík: Protože máme doma malé děti, tak by se nabízelo něco sladkého, ale to bychom, stejně jako našim dětem, před jídlem nepovolili. Máme rádi polévku (skoro jakoukoliv) s opečenou topinkou, proto bychom zůstali věrni našemu tradičnímu stolování a asi nabídli polévku s topinkou, pro hladovce nášup a topinky rovnou dvě. Aperitiv je k předkrmu jistě vhodný také, ale jaký, tak to už nechám jako překvapení pro naše případné návštěvy.

Jirka: Ovar.

Jak pohne vaší psychikou utíkající očko na punčoše?

Jindra: Myslím, že je to nepříjemné pro každou ženu. Už se mi to párkrát stalo. Je pravda, že muži si toho nikdy nevšimli, ale ženy ano.

Martina: Punčochy moc nenosím. Asi by záleželo na konkrétní situaci. Někdy bych nad tím mávla rukou a jindy třeba ztropila scénu...

Pepík: Jen se na něj mrknu, a pokud ono mrkne taky na mě, není tím, za co se vydává. Jinak pouze vzbuzuje mou fantazii a představivost, samozřejmě že skrytě a bez postranních úmyslů.

Jirka: Okamžitě látám. Ale to by na mém místě udělal každý.

Co víte o astrofyzice?

Jindra: Nic.

Martina: Že je to věda, která se zabývá vesmírem... jestli se teda zabývá vesmírem...

Pepík: Asi jen to málo, co jsem někde četl, viděl a zaslechl. Ať se jedná o nádherné knihy s barevnými obrázky, televizní seriál anebo chytrá slova někoho velmi znalého či ukecaného.

Jirka: Pochopitelně nic. Ale nic mi nepřipadá tak vzrušující jako právě ona. Je to napínavá detektivka, ve které se furt neví, kdo je vrah.

Je pro vás důležité, že jsou galaktická hala plochá?

Jindra: Vůbec tomu nerozumím. Tak není těžké hrát, že mi to nic nefká.

Martina: A jsou plochá?

Pepík: Velmi, protože bych nerad viděl, že se Henri z naší hry v něčem plete. A pokud by tomu tak snad nemělo být, nechtěl bych být u toho, když by se to měl dozvědět... zvláště od Huberta.

Jirka: Eště tak před dvaceti léty. Ale dneska...

V komedii Třikrát život se jedna výchozí situace vyvíjí třikrát jinak – jen pod vlivem momentálních nálad, náhod a nenadálých hnutí mysli. Znáte něco takového z vlastního života?

Jindra: V současné době ne. Ale pamatuji se, že na

škole jsem zažila pár večírků, které si byly dost podobné, a momentální nálada ovlivnila jejich výsledek. Ale to je na dlouhé povídání.

Martina: Ano. Až do zkoušení téhle komedie jsem se domnívala, že to mám tak jen já... ale tvůrčí tým mě uklidnil, prý je to běžné.

Pepík: Moment... ne, zrovna si na podobnou situaci nevzpomínám. Ale kdybych měl odpovídat na tři úplně stejné otázky, pravděpodobně bych se snažil ze sebe dostat třikrát něco podobného a asi i podobně blbého.

Jirka: V životě jsem zažil pouze jednu a dost. Takže nemohu sloužit.

Jíte v posteli? Co a za jakých okolností?

Jindra: V posteli nejím. Jsem živáček. Ráno vyskočím a hned v dobré náladě musím něco dělat. Povalování v posteli mě nebaví.

Martina: Ano, když koukám na film.

Pepík: Velmi rád si vzpomínám na své dětství, když jsem onemocněl a mohl jsem zůstat ležet doma v posteli. Nosili mi do postele čaje, rohlíky a třeba přesnídávky... prostě pohoda. Jen ta nemoc mi celý ten příjemný pocit z lenošení a možnosti se nechat blahosklonně obsluhovat trochu kazila. Dneska se už ale velmi rád bez toho obejdu, zejména bez té nemoci, pokud bych si mohl a směl vybírat.

Jirka: Ano. Co mi kdo dá.

JaP

NÁVRHY VÝPRAVY LOVECKÝCH SCÉN JSOU JIŽ V DÍLNÁCH

Ačkoli premiéra **LOVECKÝCH SCÉN Z DOLNÍHO BAVORSKA** – hry o jinakosti a xenofobii v nás německého dramatika Martina Sperra – je naplánována až na 13. května, do dekoráčnických dílen už 10. března zavítal inscenační tým v čele s režisérem Filipem Nuckollsem, rodákem z nedalekého Ústí nad Orlicí a fanouškem pardubického hokeje, aby našim technickým složkám předal podklady pro výrobu scény a kostýmů chystané inscenace. V dílnách i krejčovně tedy odstartovaly přípravné práce, herci 28. března poprvé obsadili zkušebnu a my se už můžeme jen těšit na květnovou premiéru...

RaS

TRADIČNĚ ZAPLNĚNÁ ČALOUNICKÁ DÍLNA PŘI PŘEDÁVÁNÍ NÁVRHŮ SCÉNOGRAFIE PŘIPRAVOVANÉ INSCENACE.

PORADU O VIZUÁLNÍ PODOBĚ LOVECKÝCH SCÉN Z DOLNÍHO BAVORSKA ZAHÁJIL REŽISÉR FILIP NUCKOLLS.

PRINCIP FUNGOVÁNÍ SCÉNY PŘÍTOMNÝM VYSVĚTLIL SCÉNOGRAF LUKÁŠ KUCHINKA.

NÁVRHY KOSTÝMŮ PŘEDSTAVILA VÝTVARNICE LUCIE ŠPERLOVÁ.
FOTO JIŘÍ SEJKORA

Petra Janečková a Milan Němec - zase spolu!

Z FOTOGRAFOVÁNÍ PREMIÉROVÉHO PLAKÁTU KISS ME, KATE, FOTO R. ČERNÝ

Ale abychom uvedli přitažlivý titulkele na pravou míru – zase spolu zkouší (nemáte tušení, co si toho ti dva zkusí!), hrají (si), nebo chcete-li, divadelně „partneři“ (i „ex-partneři“, dalo by se říci). Po bezmála dvaceti letech si totiž zahrají ústřední pár, a to opět v hudební komedii. Tenkrát to byly jejich začátky v pardubickém divadle (a divadle vůbec) s operetkou Mam'zelle Nitouche (1998), kde PETRA JANEČKOVÁ hrála Denisu a MILAN NĚMEC Floridora/Célestina. V době, kdy vznikl tento rozhovor, měli Petra s Milanem před sebou poslední dva týdny intenzivních příprav muzikálové komedie Kiss me, Kate, v níž hrají rozvedený manželský pár, herce a herečku, kteří právě zkouší Shakespearovu komedii Zkrocení zlé ženy. Co všechno spojuje dva herce narozené ve stejný rok, absolventy stejné vysoké školy, rodiče stejně starých dětí?

Když jsem se dozvěděla, že mám s vámi dvěma udělat rozhovor, hned jsem si vzpomněla na Mam'zelle Nitouche. Víte, že příští rok už to bude dvacet let?

Petra: Aha...!

Milan: No jo vlastně, to je pravda. To bylo v devadesátých letech, říkám vždycky omladině! Zrovna teď jsem někomu vyprávěl, že jsme tu ze začátku s Petrou hodně hráli spolu – v Hello, Dolly!, v Pokrevních bratrech, v Lucerně, když jsi přebrala roli Haničky...

Petra: I v Juanovi – tam jsi měl těch bab sice víc, ale zase jsem byla jedna z nich.

Milan: Ono je to logické – když přijdou dva stejně staří, teda stejně mladí lidé do souboru, hned je frknou do páru.

Byli jste oba čerství absolventi oboru muzikál na brněnské JAMU, narodili jste se ve stejném roce – chodili jste i do jednoho ročníku?

Petra: Ne, Milan byl o ročník výš.

Ale určitě jste se znali. Hráli jste spolu už tam? Co takhle nějaká historka ze studentských let?

Milan: Si třeba pamatuju, že jsem byl na tom o dost líp s penězma než Petra. Vidím ji, jak si na kolečkách klohní špagety s nějakou levnou studentskou majdou, zatímco já dlabal po restauracích řízečky za tučný honorář ze seriálu Prima sezóna, který mi vystačil na tři roky. Pak jsem hned bydlel na privátu, jako jeden z prvních studentů na JAMU měl mobil... →

Ale krásná kapitola našeho společného studentského života bylo představení Šprtáci, ulejváci a kantorky. Tam jsme se vyřádili a Petra byla uchvacující!!!

Jaká je to změna po dvaceti letech?

Petra: Je to kluk šikovná!!!

Milan: Je to generační změna!

Myslím spíš to, že člověk nastupuje k divadlu s určitými ideály a nadšením. Změnilo se něco za tu dobu?

Milan: Opravdu chceš do tohoto vrtat? (SMÍCH)

Petra: Ale to se jen tak říká, Anni, to není vůbec pravda. Já jsem přišla vyděšená, že jsem vystudovala muzikál a že vůbec nevím, jak se dělá činoherní herectví! Teprve tady jsem zjišťovala, jak se to dělá a že to asi dělat můžu. Zkrátka jsme začali sbírat zkušenosti. A já teď na Milanovi vidím, že je zralejší a že těch zkušeností je jednoduše mnohem víc. Vždycky jsme rádi partnerili, jestli to můžu říct za oba...

Milan: Jól! Tehdy jsme byli opravdu telátka. Od té doby jsme nasbírali různé zkušenosti – protáhli jsme klub několika večírky (hlavně v těch prvních sezónách, ze kterých si nic nepamatuju), narodily se nám děti... Bylo to nádherný, ale spousta věcí se změnila. Stala se z nás střední generace, a tomu, myslím, i odpovídají role, které teď dostáváme, takže je všechno, jak má být.

A těch rolí je stále dost – oba jste vždy byli velmi vytížení herci, k tomu nadto přibývaly rodinné povinnosti. Jak zvládáte takové pracovní nároky skloubit s osobním životem? Co děláte, když máte volno? Jste s dětmi... (PŘÍČEMŽ SE LÁSKYPLNĚ DÍVÁM NA PETŘINU SEDMILETOU DČERKU KÁJU, KTERÁ NÁM DĚLÁ U ROZHOVORU PŘÍSEDIČI)

Milan: Ne, v divadelním klubu!

Petra: (SMÍCH) Takhle, když hlídá tatka, taky si ráda posedím, ale není čas na hrdinství. Ty roky si samy řeknou, že víc než dvě hodiny v klubu už nejsou možné.

Milan: Je pravda, že práce je hodně. Jsme malý soubor, máme dvě scény, hodně titulů a velká obsazení... Upřímně řečeno, jsem si říkal, že si do Pardubic půjdu odpočinout, protože ten nápor, co jsem zažíval v Brně, byl nadoraz.

(MILAN BYL DO ROKU 2015 V ANGAŽMÁ MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO – POZN. RED.)

Ale ono to nějak pořád pokračuje! A v podstatě je to dobře, i když to každou chvíli může být jinak. A děti jsou součástí tohoto našeho života, nemůžeme si pro ně udělat prázdniny. Zkrátka pracujeme a s dětmi jsme, jak jen to jde.

Petra: Bereme je i s sebou do práce, když je to nezbytné. Kamarádka mi říkala o knize Líný rodič – stát se líným rodičem znamená třeba i to, že zapojoš dítě do pracovního procesu, aby vůbec mělo představu, co děláš. Přece nebudu

shánět hlídání, protože tady teď spolu děláme rozhovor nebo protože jdu hodinu korepetovat. Dítě to krásně vydrží, a navíc zjišťuje, co naše práce obnáší. Samozřejmě tím nemyslím, že bych malou brala do divadla každý den, ale čas od času, když jde o něco kratšího, vůbec to nevádí. (OBRÁTÍ SE KE KÁJE) Vadí to? Nebo ti nevádí, že jsi tady? (KÁJA VRTÍ HLAVOU) A korepetice byla fajn? (KÝVÁ)

Tak to je dobře, přestávám mít vůči Káje výčitky svědomí. Kája a (Milane) tvůj mladší syn Toník spolu chodí do třídy? Mají i nějaké společné záliby?

Milan: Jo, chodí spolu ve škole na judo. Loni jsme společně byli u zápisu a pak jsme je slavnostně vedli do jejich slavné 1. B na spořilovskou školu. Nastupuje tu v Pardubicích zkrátka nová generace – možná jednou budou sedět na radnici, operovat v nemocnici... Nebo až se z odposlechu v divadelní šatně nebudou ozývat naše jména, budou se ozývat jejich... **Petra:** To se všechno uvidí...

Vy dva máte také ještě jednu společnou zálibu – jste oba chalupáři, ne?

Milan: Já bych rád byl chalupář... Jenže musím tu naši chalupu ještě zrekonstruovat. Až si rozbiju prasečko někdy v budoucnu.

Petra: To bude velký prasátko! Teda pokud do něj neházíš pětistovky.

Milan: Objekt mám, ale je k totální rekonstrukci a v režimu „třeba na něj někdy dojde“. Ale mám doma pět kompletních ročníků časopisu Chatař a chalupář, dobře začátek, ne? Do každého rozhovoru tenhle svůj sen tlustě čpu a doufám, že se někdo ozve s balíkem peněz! Halóóó!

Takže jsi aspoň teoreticky vyzbrojen!

Petra: To my takhle vyzbrojeni nejsme, ale zato máme objekt, který užíváme a drobnými krůčky rekonstruueme. Jen se tam k naší velké lítosti nedostáváme moc často. Prakticky jen v létě.

Milan: Při naší práci člověk moc chalupařit nemůže. Chalupaření je pro toho, kdo má běžnou pracovní dobu a volné víkendy.

Beru to jako oslí můstek k práci... Muzikál je náročný žánr. Minimálně náročnější o zvládnutí pěveckých a tanečních čísel. Jak bojujete? Milan očividně zhubnul!

Milan: Očividně? No, malinko...

Petra: (SMÍCH) Milan bojuje nádherně a já se vedle něj rozpadám! Mám koleno, kterému stačí jedna choreografická zkouška a okamžitě se zavalí vodou, bojuju s bederní páteří, ale zatím úspěšně, protože každý den cvičím, a včera jsem dobíhala trolejbus a natáhla jsem si achilovku! Ale pořád žiju! Dlouho po mně nikdo nechtěl takové výkony.

Milan: Tahle disciplína vždycky byla hlavně o dovednosti. Když je člověk připravený, kromě potu to zas taková dřina není, člověk si nedráá vnitřek. Já se třeba u Othella nadřu mnohem víc. Sice jen stojíme na jevišti, ale to je pro mě paradoxně mnohem náročnější, a teď nemyslím jen psychicky, ale právě i fyzicky. V Brně jsem měl možnost poznat, co je to muzikálová práce na vysoké úrovni. Velké pěvecké muzikálové árie vypadají jinak než písničky z Kiss me, Kate. Ale tím to nechci zlehčovat, fuška to teda je! Neříkám, že muzikál není náročná disciplína, jenom že v rámci ní patří Kiss me, Kate mezi ty jednodušší. Vlastně si nepamatuju, že bych se někdy dostal za svoje hranice – ani tady, ani v Brně – možná protože mě tam nikdo nepouštěl, že... (SMÍCH)

Petra: Každý muzikál je jiný stejně jako činohra. Je to prostě kus od kusu. U nás v divadle se nezaměřujeme na muzikál jako třeba Městské divadlo Brno, které má vlastní muzikálovou scénu i soubor. K muzikálu se dostaneme jednou za čas, a proto nemáme takovou přípravu. Té disciplíny se jen dotýkáme, ale myslím, že i tak nejsme špatně vybaveni.

Zažil někdo z vás někdy doma

takovou „Itálii“ jako v Shakespearevě Zkrocení zlé ženy? Kdo koho u vás doma krotí? A je potřeba někoho / sebe krotit?

Milan: (VYHÝBAVÉ TÍCHO) Nooo, jak bych to řekl... (PETRA SE SMĚJE) Takhle – vlastně vůbec nevím, kde se tahle látka vzala. Nejsem historik a nevím, co přesně obnášela Shakespearova doba, kde se vzalo téma, jak násilím ženu přinutit k poslušnosti. Možná tenkrát řešili nějaký širokospektrální společenský problém. Pořád si říkám, že to je divné přemáhat ženu fyzickou silou – a důvtipem, i když ten není v hlavní roli. A to vítězství je přece stejně chabé. Vypadá to, že vítězí chlap, ale přitom je mu žena minimálně rovnocenným partnerem, ne-li vítězkou, a to samozřejmě baví jednu i druhou půlku diváctva. Každý si z toho něco vybere. Pro mě je to vždy vítězství ženy.

Petra: Takhle – otázka byla jiná, pamatuješ, Milane? Jestli ty doma krotíš, nebo nekrotíš...

Nevypadá na krotitele.

Petra: No, nevypadá.

Podle mě Milan na otázku sice vyhýbavě, ale odpovídal. Protože takhle to vypadá, že jestli u nich někdo krotí, pak jeho žena.

Petra: No vidíš, to mě vůbec nenapadlo! Tak Milane, teď už to musíš říct!

Milan: Eeee... No, né... Tak já si nepřipadám jako nějaký vládce domácnosti, to vůbec ne. Někdo to pískat musí a já se do té vůdčí role rozhodně nepasuju. Možná jsem nějakým duchovním doplňkem. Tím to nechci nijak zlehčovat. Samozřejmě každý to máme nastavené jinak, ale já to aspoň řeknu na rovinu, i když to třeba bude znít jako klišé: žena je ten krk, který otáčí hlavou.

Petra: Já bych neřekla, že žena je velitel, spíš organizátor. Mám pocit, že v dnešní době je to hlavně o organizaci – ženy jsou k tomu líp nastavené. Třeba já mám daleko větší přehled, kdy Kája končí škola, kdy má přijít chuva atd. Říká se, že ženy doveďte dělat víc věcí najednou, tudíž organizace domácnosti jim jde líp. Ale kdyby do toho byl hrozený chlap, zvládne to taky.

Milan: Pro nás je to ve výsledku samozřejmě jednodušší a pohodlnější vykonávat jen ty trubčí práce – udělat úkol odtud potud. Ale to se pak můžeme bavit i o tom, jestli není lepší nechat věci někdy jen tak plynout, což ženy nepochopí... A na to by ani dvacet čísel našeho zpravodaje nestačilo.

A mohli bychom o tom mluvit hodiny a hodiny. Přejí vám do cílové rovinky hodně sil a věřím, že budete tentokrát oba „uchvacancující“!

AnH

KDO JE VRAH?

ANEB BLÁZNIVÉ NŮŽKY LÁMOU REKORDY

DIVÁCKÉ HLASOVÁNÍ O TOM, KDO JE VRAH, FOTO J. SEJKORA

Úspěšnost inscenace se dá měřit nejen vyprodaným divadlem či nemožností získat vstupenky, ale i počtem repríz. Pozor, nezaměňujeme ale slova úspěšnost a kvalita... Někdy se stává, že velmi dobře vystavěná inscenace se prostě nedá prodat na „volnou kasu“ několikrát za sebou. Diváci, ať už se nám to líbí, či ne, se chtějí především bavit, a proto se déle hrají obvykle komedie a muzikály. Velkým úspěchem bývá padesát a více repríz. Když jsem nakoukla do archivu Východočeského divadla, kde evidujeme kromě jiného i počet repríz od sezóny 1955/56, zjistila jsem, že jenom dvakrát se toto číslo přehouplo přes stovku. Zajímavostí je, že obě inscenace byly z tvůrčí dílny tria Voskovec – Werich – Ježek; v sezóně 1977/78 to byla hudební komedie *Nebe na zemi*, která se hrála 102krát, o devět let později ji trumfнул Sever proti jihu se 104 reprízami. Letos však trháme rekord! Podle všeho nejdéle hranou inscenací v historii našeho divadla jsou **BLÁZNIVÉ NŮŽKY**, které zdobí repertoár už desátou sezónu a 20. dubna ji budeme uvádět už po sto čtyřicáté!

Bláznivé nůžky jsou svým způsobem fenomén. Z mnoha důvodů. Je to komedie a detektivka v jednom s otevřeným koncem, přesněji se třemi konci. Hráli jsme ji v Městském divadle od 13. října 2007, a když zájem diváků malinko polevil, ale přesto trval, uvedli jsme obnovenou premiéru na Malé scéně ve dvoře 8. října 2015. Po tolika letech se musela opravit a upravit scéna, některé kostýmy doznaly změny, pravdou je, že se většinou lehce rozšiřují... Petru Janečkovou, která měla během uvádění *Nůžek* krásné mateřské povinnosti, na dva roky vystřídala kolegyně Martina Sikorová. Josefa Vránu, který opustil naše angažmá, nahradil Milan Němec. Vyměnili se zvukaři, osvětlovači i inspicient. Diváci zestárlí, někteří dospěli, ale jsou nám věrní pořád.

Nežrůdka se stává, že chodí opakovaně na „svoje“ představení, aby se pobavili a eventuálně viděli jiného vraha. Kdo čte tento článek, aniž by před tím viděl *Nůžky*, a chystá se na ně, ať v tuto chvíli odloží zpravodaj. Prozradím totiž část pointy. Ano, vy, co jste viděli, už víte, že budu mluvit o tom, kdo je vrah. A víte, že mohou být tři varianty. Detektivní komedie drží diváky v napětí až do chvíle, kdy je požádá inspektor, aby hlasovali a zvolili svého nejvíce podezřelého aktéra. Podle toho pak inspektor určí vraha a herci tedy odehrají patřičný konec. Nikdy není předem jasné, kdo bude ten den vrahem, naši herci si opravdu pečlivě opakují závěrečné scény před každou reprízou, protože co když zrovna ten den to bude jejich finále.

Statistika, kterou dělá inspicient, říká, že nejméně častým vrahem je postava Tonyho, kterou hraje Ladislav Špiner. Slečna Barbara v podání Petry Janečkové a Eda Lorenc, kterého postupně ztvárnili Josef Vrána, hostující Jan Leflík a nakonec Milan Němec, se dělí o prvenství rovným dílem. Láďovi prostě diváci nevěří, že by mohl k smrti umlátit starší dámu...

Po neskutečně úspěšném tažení Bláznivých nůžek v Pardubicích i mnoha zájezdech po tomto titulu sáhlo několik dalších divadel a pokaždé se jezdili režiséři a dramaturgové dívat na naše představení. Nechat se inspirovat. Důvodem je fakt, že téměř nikdo z inscenátorů si neumí představit, jak tato hra bude fungovat s diváky. Budou klást otázky? Jaké? Ale všude, opravdu v každém divadle se potvrdí, že publikum kus miluje, protože ho baví ta hra, kterou spolu s herci hraje.

A ještě pár „třešinek na dortu“: na VIII. ročníku Festivalu smíchu získaly Bláznivé nůžky titul Komédie roku 2007 a Ladislav Špiner byl v roli Tonyho oceněn za nejlepší mužský herecký výkon festivalu! Inscenace je i divácky nejoblíbenější hrou VČD roku 2008 a nositelkou Ceny poroty přehlídky České divadlo 2008!

Několika hercům jsem položila jednu stejnou otázku: Čím je tato hra podle nich nejzajímavější? Co je tím fenoménem, že na hru diváci opakovaně chodí?

Ladislav Špiner: Já si myslím, že fenomén jsem já! (SMÍCH) Ale vážně – je to specifické představení, diváci se vclení do děje a závěr záleží na nich, je to jejich představení. A že to hrajeme už deset let, tak je třeba

taky zajímá, jak po tak dlouhé době vypadáme...

(SMÍCH) Kostýmy stárnou jako my a „vytahou“ se s námi. Mně zatím garderoba přidělala jednu novou díрку na pásku, jinak dobrý!

Petra Janečková: Fenomén je Láďa, samozřejmě!

(SMÍCH) Myslím ale, že nejzajímavější je struktura hry. Je interaktivní, diváci k nám promlouvají, zasahují do děje, hlavně v závěru. Jejich zájem je fakt nebývalý. Když hru hrajeme na zájezdech a používáme místopis toho konkrétního města, tak je nádherné, jak jsou diváci překvapení. Jak nečekají, že budeme používat konkrétní reálie, ve kterých oni žijí. Myslím, že pak reagují a zapojují se o to víc. I naši diváci nás nejednou zaskočili a my jsme se z toho museli nějak „vymotat“. Po tolika reprízách máme text hodně ověřený a vyzkoušený, ale někdy diváci vyfabulují neuvěřitelné otázky, a to pak musíme okamžitě reagovat a často i improvizovat. Nikdy to představení není stejné a nikdy nebude, to je podle mě tím fenoménem Bláznivých nůžek.

Dagmar Novotná: Hra má dobrý text, to především. Je to detektivka, což má publikum rádo. A vždy ho přitahuje, když je vtaženo do hry. Deset let, to je hodně. V poslední době, jak to hrajeme na Malé scéně, se stalo, že diváci kladou dotazy, jaké nikdy zatím za celou tu dobu nepadly. Je zvláštní, že mě často diváci tipují na vražedkyni, a i když jsem časem zbavena podezření, tak do mě „šijou“ dál. Mě ta hra moc baví, pořád. Víím o sobě, že nejsem moc velká improvizátorka, takže jsem se toho na začátku bála, ale vždy jsme se ze všeho dostali. JaU

L. ŠPINDER, P. JANEČKOVÁ A D. NOVOTNÁ V BLÁZNIVÝCH NŮŽKÁCH, FOTO J. SEJKORA

Otázky Marcela Prousta

Je pravda, že **LADISLAV ŠPINER** je někdy hrozné zvíře (někdy dokonce i holubi!), umít být ale také (a to samozřejmě opět výhradně na jevišti) vyhořelým a deprimovaným manželem nebo bezcharakterním prospěchárem. Zkrátka zatímco jeho profesní život je více než pestrý, v tom osobním by dal přednost spíše skromnému zaměstnání v zapadlé hospodě na mytince za polárním kruhem. (Ale kdo by tomu věřil!)

AnH

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?

Všeho dobrého.

Pro které chyby máš největší pochopení?
Pravopysné.

Kdo je tvým největším fiktivním hrdinou?
Data.

A kdo je tvou největší fiktivní hrdinkou?
Leeloo Minai Lekatariba
Laminatcha Ekbat De
Sabat – Lilu.

Jaká je tvá oblíbená činnost?
... po 22. hodině...

Z čeho máš největší strach?
Z odchodu.

Jaká vlastnost ti na sobě nejvíce vadí?
Všude, všechno a moc.

Jakou vlastnost nejvíce odsuzuješ u druhých?
Nečinnost.

Kde bys nejraději žil?
Na horách.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel a malíř?

Mozart, Rivers Cuomo
a Adolf Born.

Tvůj nejoblíbenější spisovatel?
Meyrink, Hora... spous-ta... a Jára Cimrman.

Jak bys chtěl zemřít?
No comment.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?
Všude, všechno a moc.

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?
Moje děti.

Jakou historickou osobnost nejvíce obdivuješ?
Otce.

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?
Utržené jablko...

Jak si představuješ dokonalé štěstí?
Dokonale.

Jaký je tvůj nejoblíbenější ptáček?
Taky až po 22. hodině...

Nejoblíbenější barva a květina?
Tmavá slunečnice.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?

Teploty nad 35°C.

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?

Všude, všechno a moc.

Kdybys nebyl sám sebou, kým bys chtěl být?

Hospodským v zapadlé horské vesnici u polárního kruhu.

Co ti vadí ze všeho nejvíce?

Hmyz.

Jaký je momentální stav tvé mysli?

Jabadabadů!

Čeho si nejvíce ceníš u mužů?

Soudržnosti.

Čeho si nejvíce ceníš u žen?

Obranyschopnosti.

Která historická postava je podle tebe nejodpudivější?

Těch je... a bude!

Jaká jsou tvá oblíbená jména?

Žabža.

Nejoblíbenější jídlo a pití?

Dršťková, pivo, čerstvý chléb, víno, štedrovečerní stůl.

Jaké je tvoje motto?

Jsme tu na návštěvě, tak si ji užijme, ale taky se podle toho chovejme...

V ROLI JAGA V OTHELOVI, FOTO J. FAUKNER

On-line s Josefem Láskou

JAKO MLADÝ BARON KRŮG V BÍLÉ NEMOCI, FOTO J. FAUKNER

Informace z Východočeského divadla již mnoho let pomáhá šířit (mimo jiných médií) také internetový portál **Scena.cz**, na jehož stránkách www.scena.cz se dočtete spoustu zajímavých zpráv nejen z divadelního, ale obecně kulturního světa. Vedle tradičních rozhovorů Scena.cz nabízí také velmi oblíbené živé rozhovory tzv. **NetHovory** s osobnostmi z různých uměleckých oborů, jimž mohou klást otázky sami čtenáři Sceny.cz. Tato on-line interview se pravidelně uskutečňují i z našeho divadla. Do pomyslného „křesla pro hosta“ za počítač už usedlo mnoho našich herců, k nimž se v pondělí **24. dubna** připojí také **JOSEF LÁSKA!**

Pepa, jeden z nejmladších členů našeho souboru, přijal nabídku na angažmá ve Východočeském divadle teprve roku 2015, přesto je jeho fanouškovská základna už velmi bohatá a s počtem dalších nastudovaných rolí se stále rozrůstá. Jen krátce na Pepu prozradíme, že se narodil ve znamení Ryb, vystudoval Pražskou konzervatoř a prý se rád aktivně věnuje činnosti jako lenošení a polehávání v různých polohách na jakýchkoliv místech k tomu určených i neurčených. Často se oddává vysoce kulturní záležitosti, jakou je snění, a říká, že umí vše, a po tom, co neumí, marně pátrá. Nejdůležitější je pro něj jeho rodina a blízcí přátelé. Řídí se prý srdcem jen s malou koordinační pomocí mozku.

Tolik snad jen na úvod. Pokud vás Pepa zajímá, klikněte se na stránkách www.scena.cz k NetHovorum, kde zanechte svou otázku, nebo si počkejte na pondělí **24. dubna** a od **17.00 hodin** se ptejte přímo jeho. Pepa se na vaše dotazy už těší! RaS

scena.cz

COBY ČESANÝ V HEJ, MISTŘEI, FOTO J. FAUKNER

S CHOREOGRAFKOU ALENOU PEŠKOVOU NEJEN O MUZIKÁLU KISS ME, KATE

Repertoár našeho divadla obohatil nový muzikál Kiss me, Kate. Jeho režisérka Kateřina Dušková si ke spolupráci přizvala choreografku a tanečnici ALENU PEŠKOVOU, která s naším souborem už pracovala při realizaci činoherního představení Don Juan, kde však bylo mnohem méně tanečních či pohybových čísel. A tak mě ani „nevarovala“ informace, že Alena je šéfkou baletu v Divadle F. X. Šaldy v Liberci. Prostě jsem si to nespojila, a tak mě hned na začátku přípravy inscenace překvapilo několik věcí – choreografka nejenže poslouchala hudbu, ale k přípravě jednotlivých čísel vyžadovala noty, tedy klavírní výtah, taneční kroky či pohyby pojmenovávala francouzskými názvy a nároky, které měla na tanečnický, byly neobvyklé. Postupně mi to docházelo: vypadá jako víla, je krásná, štíhlá, něžná a trpělivá, ale pod tím se ukrývá naprosto nekompromisní choreografka s vysokými požadavky, které klade především na sebe. Přesto, nebo právě proto z ní byli všichni nadšení! Když jsem přemýšlela nad otázkami k našemu rozhovoru, asi nejvíc mě zajímalo, jak se jí u nás pracovalo a jakou zkušenost si odnáší...

Aleno, jaké máš zkušenosti s muzikály v činoherních divadlech? Nebo obecně s prací s činoherci?

Ano, zkušenosti mám, ačkoliv svým hlavním oborem je samozřejmě balet a taneční divadlo, kde pracuji s profesionály k tomu školenými. Nicméně „odblhám“ také k opeře, činohře a muzikálu. A zkušenosti

jsou jako všechno, co nám bylo dáno – slouží jen, když se s nimi umí pracovat, jinak můžou být velkou přítěží. Snažím se vždy k novým zadáním a novým lidem přistupovat nově. I když, jak říkám – ale asi jsem tuhle myšlenku „ukradla“ Kunderovi – „míra schopnosti zapomínat a představit se je u jedince stejná“.

Tak se například nemohu zbavit dojmu, že nejhůře choreograficky „zpracovatelní“ jsou tenoři v operním sboru. (SMÍCH) Takže činoherci jsou ještě celkem OK. Je to samozřejmě individuální, záleží na přístupu a vůli. Když se chce, všechno jde.

Většina našich tanečníků nejsou profesionálové v oboru. Určité chvíli trvalo, než jsi zjistila jejich možnosti, ale zdá se mi, že jste si nakonec dost rozuměli. Jak bys hodnotila vaši společnou práci? Přiznám se, že v prvním okamžiku jsem se trochu vylekala. Představovala jsem si – a už jsme zas u těch představ – trochu mladší „company“. A já že budu ta taneční babička, co jen naznačuje. Nechci si fandit, ale možná, že jsme vrstevníci. (SMÍCH) Naštěstí jsem brzy pochopila, co je jejich předností – jsou to zkušenosti – a už jsme zase u těch zkušeností. Jakmile se začali hýbat, ulevilo se mi a teď mám vyložené radost. Mé pohyby „chytají“ velmi rychle, ovládají „partneřinu“ a na zkoušky chodí připravení. Málomocný náctiletý by byl tak přesvědčivý a působil tak svěže. Diváci se mají nač těšit.

Byla jsi spokojená s pohybovou úrovní našich herců? Dalo ti práci je rozhybat, nebo to šlo snadno?

To je opět vše velmi individuální. Ale i přes moje zkušenosti v tomto směru mě vždy znovu překvapí, jak jsou herci a zpěváci zvyklí projevat svůj „názor“, ještě než jim choreograf vysvětlí svou představu. To v baletu opravdu neexistuje. Ale je to samozřejmě moje chyba. Toto je muzikál a těch „ingrediencí“ je tam více. Někdo skvěle zpívá, někdo to „dohraje“, někdo je silný právě

v tanci. Ideál je samozřejmě mít to všechno dohromady, ale těch Travoltů se nerodí zase tolik. Já se většinou po prvním zkoušce klidním a soustředím se na to, co komu sedí, a pak také velmi ctím slovo režiséra – v tomto případě Katky, která, myslím, velmi dobře odhadne, kdy je třeba tlačit na pilu a kdy se má povolit. Tady s pardubickými herci je to stejné, já nabízím, ale také si nechám nabídnout. Myslím, že z obou stran je co, a doufám, že divák to ocení.

Kiss me, Kate je muzikál se skvělou swingovou hudbou. Je to muzika tvého srdce?

Ano, je to je ještě pravý muzikál. Představ si, že jsem v něm ještě sama tancovala. V Plzni, v choreografii Honzy Crhy... Ano, je to, myslím, minulé století. (SMÍCH)

Muzikál vypráví o zkoušení divadelního představení, je to tedy divadlo na divadle. Skladatel Cole Porter používá trochu jiný hudební jazyk v písních, které doplňují činohru, a ve scénách renesanční hry Zkrocení zlé ženy, kterou soubor zkouší. Objev se tedy i nějaké rozdíly v tanci?

Divadlo na divadle, zcizení, to je můj svět. Dělal jsem tímhle způsobem tanečně Langerovu Periferii, Lorcovu Krvavou svatbu, Jessie a Morgianu, Gazdinu robu a další... a vlastně je to i mé životní přesvědčení. Stejně jako v životě – já jsem tu herec a je nutné hrát naplno, ale nesmím zapomínat, že mohu být také zároveň režisérem, který může kdykoliv cokoli změnit či celou hru zastavit, rozsvítit „pracák“... Vtip spočívá v tom, že pokud tu roli hrajete opravdu naplno, režisér ztrácí potřebu jakkoliv zasahovat.

Tančila jsi velké role v klasickém baletu a zároveň si aktivní v skupení Ultra-minimal-ballet, což je asi úplně jiný žánr. Jaký druh tance tě zajímá nejvíc? Nejvíce mě berou velká dramata zpracovaná jako surové taneční divadlo. Ale vyrůstala jsem na

„klasice“, takže jí také často využívám, až zneužívám. (SMÍCH)

Nevím proč, ale tanečníci, které jsem poznala, myslím členy baletu, vždy inklinovali buď ke klasickému, nebo výrazovému modernímu tanci. Je to jenom moje zkreslená představa, nebo to funguje nějak podobně?

Tohle „rozkastování“ nemám moc ráda. A dnes se na to už moc nehraje. Každý profesionální tanečník v kamenném divadle musí ovládat oboji. Umění pro mě není klasické a moderní – je buď dobré, nebo špatné. A co je moderní? To co je zítra klasické? Nebo to, co je už odpoledne staré? Bachovy děti mu říkaly (anebo je to jen drb?): Tatíčku, tento způsob polyfonie je už trochu „demodé“. Cha, a teprve Bach nám ukázal, jaké má „tento druh polyfonie“ ještě nesmírné možnosti – vystřelil vás až na orbit. Klasika je mrtvá, jen když ji pohřbíváme anebo ji strkáme do muzea. Klasika je opět ta zkušenost, se kterou se musí umět pracovat... nejlépe ovšem moderně. (SMÍCH)

Jak se stane, že se z tanečníka stane choreograf? Jaká byla tvoje cesta k vytváření vlastních tanečních kreací?

Já jsem tuto potřebu pociťovala už na konzervatoři. Už na našem absolventském představení ve Stavovském divadle tančili spolužáci v mé choreografii. Nevím, jak to mají jiní kolegové, ale já si prostě nemohla a nemohu pomoci.

Chodíš do divadla i jako divák? Co tě v poslední době zaujalo? Je jedno, jestli balet, či činohra...

Taneční divadlo Lešanské jesličky od choreografky Lenky Wagnerové, Šostakovičova opera Antiformalistický jarmark uváděná na Nové scéně ND – to je skvěle inscenované, a navíc mě fascinuje pozadí jejího vzniku. Z činohry mě bohužel za poslední dobu nic výrazně nezaujalo – ovšem neviděla jsem bohužel všechno, co bych chtěla a měla.

Být baletkou je asi hodně velký dril, určitě k tomu patří i odříkání. Co tě nejvíce mrzí, že jsi musela ozelet? Třeba sport nebo cokoli podobného...

Ten sport mě jistě nemrzí. (SMÍCH) Nemám vůbec sportovního ducha. A filozofii sportu jsem ještě nepochopila. Osobně vůbec nechápu, co je tak úžasného na tom skočit o centimetr dál než kolega. Ze stejného důvodu nemám ráda ani baletní soutěže. Samozřejmě překonávat sám sebe je něco jiného. Takže ten sport to nebude. Spíš jsem některé věci ještě nestihla – například se musím ještě naučit vařit a řídit auto. (SMÍCH) Myslím ale, že daleko víc mně má profese dala. Viděla jsem hodně ze světa a neustále se setkávám s lidmi, kteří jsou velmi inspirativní.

Máš nějaké nesplněné divadelní či taneční sny?

Divadelní ani ne. Mám v tomhle směru ohromné štěstí. Mimo Liberec si mohu práci vybírat a v Liberci si mohu dělat vlastní dramaturgii, což je skvělé. Ale je tu jedna věc, a to je spojení filmu a tance. Existuje samozřejmě mnoho tanečních filmů, ale já mám v hlavě něco, co jsem ještě nikde neviděla, a moc by mě zajímalo, bude-li to fungovat. Myslím propojení taneční techniky s technikou filmovou. Samozřejmě bych režírovala nikomu jinému nesvěřila, a to je problém, proto teď musím najít energii a čas někoho přesvědčit, aby mi dal důvěru a peníze.

(SMÍCH)

Aleno, přeji ti nějakého osvědčeného mecenáše pro všechny plánované projekty a ať ti ještě dlouho vydrží ta naděje, soustředěnost a profesionalita, se kterou se vrháš do každé práce.

JaU

**KRÁCENO.
CELÝ ROZHOVOR
NAJDETE NA
WWW.VCD.CZ**

DIVADLO ZNOVU PODPOŘÍ SVĚTOVÝ DEN POROZUMĚNÍ AUTISMU

V Pardubicích startuje již 5. ročník aktivit zaměřených na zvýšení povědomí o autismu s názvem **Mám svůj svět, ale mám vás rád**, které již tradičně podporuje také Východočeské divadlo.

V neděli **2. dubna** se Východočeské divadlo zapojí do celosvětové akce s názvem **Light It Up Blue (Rozsvíťme se modře)**, letos s mottem „Jiní, ne horší“. Rozsvítit se modře – v barvě, která symbolizuje schopnost porozumění a komunikace, což jsou oblasti, v nichž lidé s poruchami autistického spektra potřebují nejvíce podpory a pochopení – a tímto jednoznačným signálem vyjádřit alespoň morální podporu lze různými způsoby: osvětlením budov, rozsvícením modré žárovky v domovech či kancelářích, obléknutím se do modré barvy nebo připnutí si modré stužky na kabát. Jakákoliv podpora touto formou je vítána!

V pondělí **3. dubna** pak bude v pardubických ulicích následovat **Den v modrém**, který začne v 9.15 hodin na Pernštýnském náměstí **Modrým průvodem**. Zapojit se do něj mohou všichni, kteří chtějí podpořit potřebu pomoci osobám s poruchami autistického spektra. Průvod bude přibližně v 10.00 hodin zakončen společným vypouštěním modrých balónků před budovou ČSOB Pojišťovny.

*„Akce ke Dni autismu budou probíhat v Pardubicích i dalších městech Pardubického kraje po celý duben. Každého rádi uvítáme například na modré zumbě v pátek 28. dubna od 16.00 hodin v Tyršových sadech. Závěmci si s námi budou moci nejen zacvičit, ale i zazpívat a dobře se pobavit. Děti navíc za účast dostanou modrou cukrovou vatu,“ zve na jednu ze zajímavých akcí **Hana Janíková**, ředitelka Rodinného Integračního Centra.*

Konkrétní program všech aktivit naleznete na webech www.ric.cz nebo www.drclentilka.cz. **RaS**

OD ČERNÉHO BLUES K BÍLÉMU ROCKU

Na Malou scénu ve dvoře se opět po čase vrací cyklus hudebně-zábavných pořadů agentury **Pardubický bigbeat včera a dnes**. „Koncerty budou znovu mapovat vývoj, ale i současnost muziky, která změnila svět. Spolu s kapelami se navrátíme do počátku bigbeatu, který přiblížíme v příbězích a osudech hudebních skupin i jednotlivců, kteří byli u toho. To vše za doprovodu písni slavných světových i domácích legend,“ láká na pokračování oblíbených hudebních produkcí **Jaroslav Klas** z pořádající agentury.

První letošní večer s názvem **Od černého blues k bílému rocku**, který odstartuje již 8. ročník cyklu, se uskuteční ve čtvrtek **6. dubna** od 19.00 hodin v komorním prostoru studiové scény divadla. Pódium bude tentokrát patřit pražské bluesové formaci **Vejfuk** a pardubické rockové kapele **Simulantenbande**, které budou demonstrovat cestu od blues k rocku i blízkou příbuznost obou žánrů. Přesně jak zpíval slavný bluesman Muddy Waters: „Blues povolo dítě, kterému dali jméno rock and roll...“

SIMULANTENBANDE

RaS

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
Dance
Open** 2017
SINCE 2004

Východočeské divadlo Pardubice

Sobota 20. 5. 2017 – Středa 31. 5. 2017

VÝSTAVA | EXHIBITION

XIV. ročník festivalu otevře výstava vítězů soutěže „Kreslíme a malujeme s festivalem 2017“ Foyer divadla, příměří.

Sobota 27. 5. 2017, 19.00

GALAVEČER | GALAEVENING

Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valeriy Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR) PAPIS NYASS £ NJACHAS AFRICAN (AFR) THE OGAWA SCHOOL OF JAPANESE TRADITIONAL DANCE (JAP) TANEČNÍ DIVADLO MIMI FORTUNAE (CR)

Neděle 28. 5. 2017, 17.00

SOUTĚŽNÍ DEN | COMPETITION DAY

Ceny mezinárodní Jury a diváků. Show Mistra světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valeriy Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR) TANEČNÍ DIVADLO MIMI FORTUNAE (CR) DANCELINE STUDIO (CR)

Pondělí 29. 5. 2017, 10.00

DANCESHOW

Zadáno pro školy. Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valeriy Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR)

Konzervatoř Pardubice

Pondělí 29. 5. 2017, od 14.00

DÍLNY | WORKSHOPS

Učí profesionálové. Výuka pro všechny zájemce. Lekce lze sledovat jako divák.

Rezervace: +420 776 088 093

14.00–15.10 HELENA MACHOVÁ (CR) – JAZZ CHOREOGRAPHY | 15.20–16.30 BORIS TERESHKIN (RU, SIBERIA) – URBO JAZZ | 16.40–17.50 SERGEY SHMYKOV (RU, SIBERIA) – JAZZ FUNK | 18.00–19.10 PAPIS NYASS (AFR, GAMBIA) – RHYTHM DANCE THERAPY

Divadlo Exil

Úterý 30. 5. 2017, 20.00

OLGA SERGEYEVA £ BORIS TERESHKIN SING JAZZ (RU, SIBERIA)

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO PARDUBICE

+420 466 616 432

obchod@vcd.cz

www.vcd.cz/program

region@ipardubice.cz

rezervace@divadloexil.cz

+420 737 380 402

www.machovadance.cz

www.vcd.cz

Absolutní vítěz festivalu 2016, Jazz Ballet Valery (RU, Siberia), Choreograf Helena Machová (CR)
© The International Festival Jazz Dance Open 2016, Foto Eva Stanovská

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 WWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 TELEFON: 466 616 423
 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 15:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
 Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
 OPATOVICE

HLAVNÍ PARTNER VČD

 innogy

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

 NADACE
 LENKY A ROMANA
 ŠMIDBERSKÝCH

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov®
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

 Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

[jhv - engineering]

LOUDA
 AUTO

PARTNEŘI VČD

 ComArt

 BARTH

 HAK

 P
 CENTRUM

 VCS
 A KAPITOL CONSTRUCTION COMPANY

 Kavoviny

 era

Vesna
 ... dělá domov

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 ZUBR
 PARDUBICKÁ TV

 Country
 RADIO

 RADIO
 CENA
 HORA
 1111

Informační server
 WWW.PARDUBICKY.CZ

 KSS
 RADIO

 BEAT
 HAVANNA

 88.0
 FM

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ DUBEN 2017 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. JANOUŠKOVÁ A J. PEJCHAL, TŘIKRÁT ŽIVOT, FOTO I. MIČKAL